

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เป็น 9 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของประชากรกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม แสดงจำนวนและอัตราการอยุ่ละของรายการต่าง ๆ จากแบบสอบถาม จัดเสนอในรูปแบบ ตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

- ตารางที่ 1 ถึง 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของครู
- ตารางที่ 6 ถึง 13 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของครูปกครอง
- ตารางที่ 14 ถึง 43 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของเด็ก

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานของการวิจัยตาม วัตถุประสงค์หลัก ในการศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการฝึกอบรมประชากรกลุ่มตัวอย่าง ต่าง ๆ จัดเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความแตกต่างการฝึกอบรมในครอบครัวปกติ ระหว่างเด็กมีปัญหากับไม่มีปัญหา

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ ระหว่างเด็กมีปัญหา และอยู่กับครอบครัว กับเด็กมีปัญหาและอยู่กับครอบครัวมาก่อนแต่มาอยู่กับสถานสงเคราะห์ ในตอนหลัง

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ ระหว่างเด็กที่ไม่มี ปัญหาและอยู่กับครอบครัว กับเด็กมีปัญหาที่ได้รับจากครอบครัวในระยะก่อนมาอยู่สถาน สงเคราะห์

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบสัดส่วนวิธีการแก้ไขปัญหของบิดามารดาเด็ก ที่มีปัญหากับวิธีการที่เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์ใช้

ตารางที่ 48 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ของคะแนนการฝึกอบรม
ด้านต่าง ๆ ในอดีตและปัจจุบันของ "เด็กมีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์"
ที่เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบตามใจ

ตารางที่ 49 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ของคะแนนการฝึกอบรม
ด้านต่าง ๆ ในอดีตและปัจจุบันของ "เด็กมีปัญหาและอยู่ในสถานสงเคราะห์"
ที่เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบตามใจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของประชากรกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู

การศึกษาถึงทัศนคติของครูทั้งอยู่ในและนอกสถานสงเคราะห์เกี่ยวกับ
กระบวนการฝึกอบรมเด็กในด้านต่าง ๆ นับ จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงลักษณะภูมิหลัง
ของครูทั้งหมดที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอายุ วุฒิการศึกษา และระยะ
เวลาที่ประกอบอาชีพการสอน เพราะปัจจัยดังกล่าวจะมีผลอย่างมากต่อการแสดง
ออกซึ่งความเห็นและเหตุผลของครูที่ตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละของวุฒิการศึกษาของครู ฝั่งในและนอกสถานส่งเสริมฯ จัดจำแนกตามอายุ

วุฒิการศึกษาของครู	อายุของครู								รวม	
	21-25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		36 ปีขึ้นไป		จำนวน	ร้อยละ
	ใน	นอก	ใน	นอก	ใน	นอก	ใน	นอก		
มหาวิทยาลัย		1		1		4		3	9	25.74
วิชาชีพชั้นสูง	1			1		3	1	11	7	20.00
ม.ศ.5							1		1	2.86
ม.ศ.3							2	1	3	8.57
อื่น ๆ		1	1				3	10	15	42.86
รวม	1	2	1	2		7	7	15	35	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนปีที่ทำงานในอาชีพครูทั้งในและนอกสถานส่งเสริมฯ

จำนวนปีที่ทำงานในอาชีพครู	ในสถานส่งเสริมฯ		นอกสถานส่งเสริมฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี	1	10	-	-
2 ปี	-	-	-	-
3 ปี			2	8
มากกว่า 3 ปี	9	90	23	92
รวม	10	100	25	100

จากตารางที่ 1 อายุและวุฒิการศึกษามหาครู พบว่าครูส่วนใหญ่อายุ 36 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด การที่ครูมีอายุมากย่อมมีประสบการณ์ชีวิตมาก วุฒิการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา พิเศษมัธยม และประโยควิชาชีพ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับรองลงมา จบมหาวิทยาลัยมีร้อยละ 25.74 และจบ วิชาชีพชั้นสูงมีร้อยละ 20 จบมัธยมศึกษา มีร้อยละ 8.57 และจบ ม.ค.5 มีเพียง ร้อยละ 2.86 การที่ครูมีวุฒิการศึกษาสูงย่อมจะมีความมรูกวางขวางและมีประสบการณ์ ในการสอน สามารถถ่ายทอดความรูแก่เด็กทั้งทางดานวิชาการและอบรมตามกัตธรรม จรรยา ดังที่คณบดี อุตตากร¹ ไดกล่าวไว้ว่า ครูที่ดีควรมีลักษณะอย่างนอย 3 ประการ กือ 1) เป็นผุมความรุ กือมีทั้งความรุในเนื้อหาวิชา จึงจะสามารถเพิ่มพูนอยุ่เสมอ และมีปัญญา 2) ครูเป็นผุมที่เปี่ยมดวยคุณธรรมและวัตถธรรม (มีสุคตินิยม) 3) ครูควรเป็น ผุมมีความสามารถในการสอน สามารถถ่ายทอดความรุและแนะวิธีทางแห่งปัญญา และ อบรมชักนำเด็กไปในทางที่ดีงาม

จากตารางที่ 2 ครูที่ทำงานมากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีจำนวนถึงร้อยละ 92 ครูที่ทำงานมาหลายปี ย่อมมีประสบการณ์การสอน รูหลักและวิธีการสอน สามารถเข้าใจ ถึงความแตกต่างในตัวผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถจัดกิจกรรมและเลือกเนื้อหาที่ เหมาะสมต่อผู้เรียน การที่ครูสอนอยุนาน จะทำให้รู้จักเด็กแต่ละคนได้ดีเป็นส่วนใหญ และสามารถประเมินผลได้ไกลเคียงกับความเป็นจริง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ บัญญัติ อุตตากร "นวนโยบายการผลิผลารุในอนาคต" เอกสารชุกเศยแพธ การกีกษา อับดับ 10 (15 ตุลาคม 2524) : 13.

ตารางที่ 3 ความรู้สึกต่องานที่ท่าของครูทั้งในและนอกสถานส่งเสริม

ความรู้สึกต่องานที่ท่า	ในสถานส่งเสริม		นอกสถานส่งเสริม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบมาก	3	30	5	20
ชอบปานกลาง	7	70	19	76
ไม่ชอบ				4
ไม่ชอบที่สุด				
รวม	10	100	25	100

ตารางที่ 4 ความรู้สึกต่อเด็กในความรับผิดชอบของครูทั้งในและนอกสถานส่งเสริม

ความรู้สึกต่อเด็กในความรับผิดชอบ	ในสถานส่งเสริม		นอกสถานส่งเสริม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รักใคร่เอ็นดูมาก	2	20	7	28
รักใคร่เอ็นดูพอประมาณ	8	80	18	72
ไม่รัก				
เฉย ๆ				
รวม	10	100	25	100

จากตารางที่ 3, 4 ความรู้สึกของครูต่องานที่ท่า ความรู้สึกต่อเด็กใน
ความรับผิดชอบ ครูส่วนใหญ่ชอบงานที่ท่าปานกลางมีมากที่สุดทั้งในและนอกสถาน
ส่งเสริม คือร้อยละ 70, 76 และรักใคร่เอ็นดูพอประมาณคือร้อยละ 80 และ 72
การที่ครูเลือกตอบเป็นกลาง ๆ อาจจะเป็นองมาจากเป็นปกติวิสัยของคนเราโดยทั่วไปที่
เลือกอะไรเป็นกลาง ๆ ไม่เน้นหนักไปทางใดทางหนึ่ง

ตารางที่ 5 วิธีปฏิบัติของครูต่อเด็กในความรับผิดชอบ การแสดงความใกล้ชิดเด็ก

การปฏิบัติของครูต่อเด็ก	ในสถานสงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พูดคุยกับเด็ก	6	60	16	64
ทำงานร่วมกับเด็ก	4	40	9	36
พาไปที่ค้นศึกษา				
ไม่ค่อยมีโอกาสใกล้ชิดกับเด็ก				
รวม	10	100	25	100

จากตารางที่ 5 วิธีปฏิบัติของครูต่อเด็ก พบว่าครูให้ความใกล้ชิดกับเด็กถึงร้อยละ 60, 64 และทำงานร่วมกับเด็ก ร้อยละ 40, 36 ทำให้เด็กสามารถเข้าใกล้ชิดครู กตถาถามหรือขอความคิดเห็นขอแนะนำจากครู ซึ่งเป็นผลดีต่อทั้งสองฝ่าย ส่งผลให้การเรียนรู้ของเด็กมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดาและผู้ปกครองของเด็ก

ตารางที่ 6 อายุของบิดาของเด็กที่ไม่มีปัญหา เด็กที่มีปัญหาอยู่นอกสถานสงเคราะห์ และเด็กที่มีปัญหาอยู่ในสถานสงเคราะห์

อายุ	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์		รวม		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
25-29 ปี	1	2	-	0	1	2	2	1.33
30-34 ปี	4	8	1	2	7	14	12	8.09
35-39 ปี	3	6	8	16	9	18	20	13.33
40-44 ปี	10	20	15	30	10	20	35	23.33
45-49 ปี	7	14	12	24	13	26	32	21.33
50-54 ปี	9	18	7	14	6	12	22	14.67
55-59 ปี	4	8	2	4	3	6	9	6.00
60 ปีขึ้นไป	4	8	1	2	1	2	6	4.00
ไม่ตอบ	8	16	4	8	-	-	12	8.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 6 อายุของบิดาของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่าระหว่าง อายุ 40-44 ปี มีมากที่สุด คือร้อยละ 23.33 ซึ่งบิดาเด็กที่มีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 20 เด็กที่มีปัญหาอยู่นอกสถานสงเคราะห์ร้อยละ 30 ไม่มีปัญหามีเพียงร้อยละ 10

อันดับรองลงมาคือบิดาที่มีอายุระหว่าง 45-49 ปี ทั้ง 3 กลุ่ม มีร้อยละ 21.33 ซึ่งบิดาของเด็กที่มีปัญหาและอยู่ในสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 14 มีปัญหา อยู่นอกสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 24.00 บิดาของเด็กที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์และ ไม่มีปัญหามีร้อยละ 13.00

อันดับสาม คือบิดาที่มีอายุระหว่าง 50-54 ปี ทั้ง 3 กลุ่ม มีร้อยละ 14.67 ซึ่งโตแกบิดาของเด็กมีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์และนอกสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 18.00 และ 14.00 ตามลำดับ ส่วนอายุของบิดาเด็กไม่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์เพียงร้อยละ 6.00

เป็นที่น่าสังเกตว่า อายุบิดาระหว่าง 40-44 ปีนี้ เป็นบิดาของเด็กที่มีปัญหามากที่สุด คือ ในสถานสงเคราะห์ร้อยละ 20 และนอกสถานสงเคราะห์ร้อยละ 30.00 บิดาเหล่านี้มีบุตรซึ่งเป็นเด็กในกลุ่มตัวอย่าง เมื่อบิดาอายุโดยประมาณ 27-40 ปี ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว ถ้าบิดาได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาดี สำนึกในความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนในฐานะหัวหน้าครอบครัว และขยันในการประกอบอาชีพและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุตร มีความสัมพันธ์อันดีกันในครอบครัว ก็จะไม่ทำให้เกิดปัญหาต่อการเลี้ยงดูบุตร ในทางตรงกันข้ามบิดาที่อยู่ในเกณฑ์อายุดังกล่าวไม่ได้ตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูเอาใจใส่ต่อครอบครัว เด็กก็จะกลายเป็นเด็กที่มีปัญหามากที่สุดกล่าว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 อายุของมารดา

อายุ	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		จำนวน	ร้อยละ
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
25-29 ปี	5	10	-	-	4	8	9	6.00
30-34 ปี	6	12	11	22	8	16	25	16.67
35-39 ปี	9	18	9	18	16	32	34	28.67
40-44 ปี	10	20	11	22	9	18	30	20.00
45-49 ปี	11	22	9	18	9	18	29	19.33
50-54 ปี	4	8	5	10	3	6	12	8.00
55-59 ปี	3	6	2	4	1	2	6	4.00
60 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-
ตาย	2	4	3	6	-	-	5	3.33
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 7 ถ้าจะพิจารณาอายุของมารดาเด็กที่มีปัญหาด้วยแล้ว พบว่า มารดาอายุ 30-34 ปี เป็นมารดาเด็กที่มีปัญหามากที่สุดนอกสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 22.00 ซึ่งต่างกับมารดาของเด็กในสถานสงเคราะห์ที่มีเพียงร้อยละ 12.00 มารดาอายุ 35-39 ปี ซึ่งเป็นมารดาของเด็กที่มีปัญหาทั้งในและนอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 18.00 เท่า ๆ กัน มารดาอายุระหว่าง 40-44 ปี นอกสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 22.00 และในสถานสงเคราะห์ร้อยละ 20.00 มารดาเด็กที่มีอายุระหว่าง 45-49 ปี ในสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 22.00 ส่วนนอกสถานสงเคราะห์มีเพียงร้อยละ 18.00 เท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่ามารดาที่มีบุตรไม่มีปัญหาซึ่งอยู่นอกสถานสงเคราะห์มีอายุระหว่าง 35-39 ปี มากที่สุด คือร้อยละ 32.00

วัยแห่งการมีบุตรสำหรับมารดาอยู่ในระหว่างวัยรุ่นตอนปลาย ต่อกับวัย
ผู้ใหญ่¹ มากาเรต เอฟ มาย กล่าวไว้ว่า "อายุของมารดามีส่วนสำคัญต่อการคลอด
เพราะถ้าอายุเกิน 25 ปีขึ้นไปแล้ว หรืออายุมากจนเกินไปก็มีปัญหาในการคลอด
มากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากข้อต่อของกระดูกก้นกบ คือ ก้นกบ (coccyx) ของเชิงกราน
จะไม่สามารถเบียดขยายให้ศีรษะเด็กคลอดได้" อาจมีการติดขัดหรือล่าช้า อันเป็นเหตุ
ให้เด็กอาจได้รับความชอกช้ำทางสมองเนื่องจากการคลอด ทำให้สติปัญญาไม่เจริญ
เติบโตเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ยาจกลายเป็เด็กมีปัญหาต่อการวธรมเดียงดู

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Margaret F. Myle. "The Bony Pelvis" Midwifery Nursing
(Edinburgh : The Darian Press Ltd, 1958), p.8.

ตารางที่ 8 อาชีพของบิดา

อาชีพ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำรวจ	1	2	1	2	-	-	2	1.33
รับจ้าง	18	36	19	38	29	58	66	44.00
ทำไร่	3	6	-	-	-	-	3	2.00
ค้าขาย	6	12	12	24	8	16	26	17.33
ทำสวน	3	6	1	2	-	-	4	2.67
ทำนา	4	8	1	2	2	4	7	6.67
ขับรถ	2	4	4	2	2	4	8	5.33
ช่างทาสี	1	2	1	2	1	2	3	2.00
ช่างไม้	1	2	-	-	3	6	4	2.67
ภารโรง	1	2	-	-	-	-	1	0.67
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1	2	1	2	-	-	2	1.33
รับราชการ	-	-	6	12	4	8	10	6.67
ช่างตัดผม	-	-	-	-	1	2	1	0.67
ตาย	9	18	4	8	-	-	13	8.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 8 พบว่าบิดามีอาชีพที่น่าสนใจดังนี้

อาชีพรับจ้างมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 44.00 ซึ่งได้แก่บิดาของเด็ก

ในสถานสงเคราะห์ บิดาของเด็กนอกสถานสงเคราะห์ที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา มีจำนวนมากที่สุดโดยเฉลี่ยกับ คือร้อยละ 36, 39 และ 58 ตามลำดับ

อาชีพค้าขาย มีมากเป็นอันดับรอง คือร้อยละ 17.33 ซึ่งได้แก่บิดาของ
เด็กในสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 12.00 นอกสถานสงเคราะห์และไม่มีปัญหา
ร้อยละ 24.00 และ 16.00 ตามลำดับ

รับราชการ มีมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ 17.33 ได้แก่บิดาของเด็ก
ที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ มีปัญหา ร้อยละ 12.00 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 8.00 บิดาของ
เด็กในสถานสงเคราะห์ ไม่ปรากฏว่ารับราชการเลย

การที่บิดาต้องประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่นี้ อาจเนื่องมาจากบิดา
มีการศึกษาต่ำ จึงไม่สามารถที่จะหาอาชีพที่มั่นคง มีเงินเดือนส่ง ๆ ได้ และยังถ้า
เกิดการเจ็บป่วย ไม่สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ รายได้ที่จะไปเลี้ยงครอบครัว
ก็ไม่มี ทำให้บิดาต้องหันหน้าไปพึ่งกรมประชาสงเคราะห์เพื่อขอรับช่วยเหลือ
ทางเจ้าหน้าที่จึงจำเป็นต้องพิจารณาหาทางช่วยเหลือครอบครัว และเพื่อให้เด็กได้มีการ
ศึกษาเล่าเรียน จึงส่งเด็กเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์ พวกที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์
ก็มีถึงร้อยละ 38.00 ที่เป็นบิดาของเด็กมีปัญหา ซึ่งประกอบอาชีพโดยการรับจ้าง
อาชีพของบิดาจะมีอิทธิพลต่อโอกาสในการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาการทาง
บุคลิกภาพของเด็ก ถ้าบิดามีงานทำที่มั่นคง ทำให้บิดาเป็นชนที่มีบุคลิกภาพดี มีความ
เชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ บรรยากาศของครอบครัวก็จะมีความสุขและ
จะเป็นผลดี ที่เด็กจะประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างของบิดา อันจะเป็นผลดีต่อบุคลิกภาพ
ของเด็กด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 อาชีพของมารดา

อาชีพ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	16	32	14	28	8	16	38	25.33
แม่บ้าน	5	10	7	14	15	30	27	18.00
ค้าขาย	15	30	20	40	17	34	52	34.67
ทำนา	3	6	1	2	3	6	7	4.67
พยาบาล	-	-	1	2	-	-	1	0.67
เย็บผ้า	2	4	-	-	3	6	5	3.33
แม่ครัว	-	-	-	-	1	2	1	0.67
ทำสวน	1	2	-	-	-	-	1	0.67
ทำไร่	4	8	-	-	-	-	4	2.67
ไม่ตอบ	1	2	6	12	3	6	10	6.67
ตาย	3	6	1	2	-	-	4	2.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 9 อาชีพของมารดา จากกลุ่มมารดาทั้งสิ้น 150 คน พบว่าอันดับที่ 1, 2, 3 ที่มารดานิยมประกอบอาชีพมากที่สุดได้แก่ ค้าขายมีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ร้อยละ 34.67 ซึ่งมารดาของเด็กมีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 40.00 ในสถานสงเคราะห์มี 30.00 มารดาเด็กไม่มีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 34.00

อาชีพรับจ้าง มีมากเป็นอันดับรอง คือร้อยละ 25.33 ซึ่งได้แก่มารดาของ
เด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 32.00 นอกสถานสงเคราะห์ร้อยละ 28.00
เป็นมารดาของเด็กมีปัญหา และร้อยละ 16.00 เป็นมารดาของเด็กไม่มีปัญหา

มารดาที่อยู่กับขามมีมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ 18.00 ซึ่งได้แก่มารดา
ของเด็กในสถานสงเคราะห์ซึ่งเป็นเด็กมีปัญหา ร้อยละ 10.00 มารดาของว่งเด็กมีปัญหา
ที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ ร้อยละ 14.00 ส่วนที่ไม่มีปัญหามีร้อยละ 30.00

เป็นที่น่าสังเกตว่า มารดาที่ทำหน้าที่แม่บ้านและเป็นมารดาของเด็กที่อยู่ใน
ในสถานสงเคราะห์ มีเพียงร้อยละ 10.00 และร้อยละ 14.00 เป็นมารดาของเด็ก
ที่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ ในวงการแพทย์สมัยใหม่ได้พยายามให้แม่และเด็กอยู่
รวมกันอย่างใกล้ชิดตั้งแต่เริ่มคลอด เพื่อแม่จะได้เห็น อุ้มจับจับตอง โดยสัญชาตญาณลูกจะ
รู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่ในอกแม่ มารดาที่ต้องออกไปนอกบ้านเพื่อหาอาชีพกึ่งหรือรับจ้างก็ดี
โอกาสที่จะอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตแข็งแรง มีจิตใจอารมณ์ที่สมบูรณ์ตามวัย มีความ
รู้สึกเป็นอิสระ มีความรับผิดชอบ มีความสามารถในการทำงาน จะกระทำได้อย่างไร
เพราะบางที่มารดาเหนื่อยน้อยจากการทำงานนอกบ้านมากแล้ว อาจเกิดอารมณ์ใน
การพูดจกกับเด็ก อาจจะดุว่าหรือเมียนตีเด็ก ก้าวร้าวหยาบคายต่อเด็กได้ ซึ่งจะทำให้
เด็กปฏิบัติตนไม่ถูก และมีความน้อยใจหรือกลายเป็นเด็กก้าวร้าว และเป็นเด็กที่มีปัญหา
ด้านความประพฤติในที่สุด

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ระดับการศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
			มีปัญหา	ไม่มีปัญหา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	10	20	14	28	2	4	26	17.33
ประถมศึกษา 4	29	58	24	48	34	68	87	58.00
ประถมศึกษา 7	4	8	4	8	4	8	12	8.00
มัธยมศึกษาปีที่ 3	5	10	7	14	3	6	15	10.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	2	1	2	2	4	4	2.67
วิชาชีพชั้นสูง	-	-	-	-	1	2	1	0.67
มหาวิทยาลัย	-	-	-	-	2	4	2	1.33
อื่น ๆ ระบุ	1	2	-	-	2	4	3	2.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 10 ระดับการศึกษาของบิดามารดาผู้ปกครอง อันดับที่ 1, 2, 3 เมื่อรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีดังนี้

จบประถมศึกษา 4 มีมากที่สุด ร้อยละ 58.00 รองลงมาไม่ได้เรียนหนังสือ
เลย ร้อยละ 17.33 และอันดับสามคือจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีร้อยละ 10.00
ผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 58.00 ที่จบชั้นประถมศึกษา 4 ส่วน
ผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 48.00 ผู้ปกครองเด็กที่อยู่ใน
สถานสงเคราะห์ไม่ได้เรียนหนังสือมีร้อยละ 20 ผู้ปกครองของเด็กนอกสถานสงเคราะห์
ที่มีปัญหามีร้อยละ 28.00 ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ผู้ปกครองจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็น
ผู้ปกครองเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 10.00 นอกสถานสงเคราะห์มี
ร้อยละ 14.00 ไม่มีปัญหามีร้อยละ 6.00

ถ้าจะพิจารณาเฉพาะในแต่ละกลุ่มแล้วจะพบว่า การศึกษาของผู้ปกครอง
เด็กที่มีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ที่จบประถมศึกษา 4 มีถึงร้อยละ 58.00 ผู้ปกครอง
ของเด็กที่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 48.00 ผู้ปกครองของเด็กในสถาน
สงเคราะห์ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีเพียงร้อยละ 20.00 แต่ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาที่อยู่น
นอกสถานสงเคราะห์มีมากกว่า คือร้อยละ 28.00 ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ

การที่บิดามารดาของผู้ปกครองของเด็ก มีระดับการศึกษาที่ต่ำหรือไม่มีเลย
เช่นนี้ จะมีผลอย่างมากต่อการฝึกอบรมเด็ก เช่น การไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา
การอบรมฝึกสอนตามหลักวิชาสมัยใหม่ และการที่จะเข้มงวดหรือที่ปรึกษาของเด็ก ๆ
ในด้านการศึกษาเล่าเรียน

ตารางที่ 11 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

ฐานะ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์			รวม		
	สงเคราะห์		มีปัญหา	ไม่มีปัญหา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พอใช้	20	40	29	58	29	58	78	52.00
ไม่พอใช้	30	60	21	42	21	42	72	48.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 11 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กทั้ง 3 กลุ่ม
ปรากฏว่า บิดามารดาของเด็กตอบว่าฐานะพอใช้มากที่สุด คือร้อยละ 52.00 ไม่พอใช้
มีเพียงร้อยละ 48.00 แต่ถ้าจะพิจารณาในเฉพาะกลุ่มแล้วจะพบว่า บิดาของเด็กใน
สถานสงเคราะห์ตอบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่พอใช้ถึงร้อยละ 60.00
นอกสถานสงเคราะห์ ผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาตอบว่าไม่พอใช้ร้อยละ 42.00 และ
ผู้ปกครองเด็กไม่มีปัญหามีร้อยละ 42.00 เท่ากัน ส่วนผู้ปกครองเด็กในสถานสงเคราะห์

ร้อยละ 40.00 ตอบว่าไม่พอใช้ เมื่อเทียบกับผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาที่อยู่นอกสถาน
สงเคราะห์ มีร้อยละ 58.00 ที่ตอบว่าไม่พอใช้ ซึ่งมากกว่าผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาที่อยู่
ในสถานสงเคราะห์ถึงร้อยละ 18.00

การที่ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มั่นคง อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้
เป็นแม่บ้าน ซึ่งควรจะทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กและทำงานบ้านด้วยตนเอง ไม่อาจทำ
หน้าที่เหล่านั้นได้ ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านเพื่อหารายได้มาช่วยเหลือครอบครัว
จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันขนาดของครอบครัวไทยมี
สมาชิกประมาณ 6 คน ซึ่งถือว่าเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ และรายได้ส่วนใหญ่ของ
ครอบครัว ถูกนำไปใช้จ่ายในเรื่องการเลี้ยงดูเกือบหมด¹ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่
ทั้งหัวหน้าครอบครัวและภรรยาต่างต้องออกไปประกอบอาชีพ ฉะนั้นฐานะเศรษฐกิจของ
ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะมีผลต่อระยะเวลาหรือโอกาสในการฝึกอบรมเด็กของ
แต่ละครอบครัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹กมล ทองธรรมชาติ และอานนท์ อาภาภิรม, "เรื่องประชากร",
สังคมไทย, กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2521, หน้า 48.

ตารางที่ 12 จำนวนบุตร

จำนวนบุตร	ในสถาน		นอกสถานตั้งเคราะห์				รวม	
	ตั้งเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	3	6	2	4	1	2	6	4.00
2 คน	7	14	3	6	6	12	16	10.67
3 คน	4	8	11	22	15	30	30	20.00
4 คน	9	18	13	26	10	20	32	21.33
5 คน	8	16	4	8	6	12	18	12.00
6 คน	3	6	2	4	8	16	13	8.67
7 คน	8	16	6	12	2	4	16	10.67
8 คน	1	2	5	10	1	2	7	4.67
9 คน	2	4	2	4	-	-	4	2.67
10 คน	-	-	1	2	-	-	1	0.67
11 คน	2	4	-	-	1	2	3	2.00
12 คน	2	4	1	2	-	-	3	2.00
มากกว่า 12 คน	1	2	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 18 พบว่า จำนวนบุตรของบิดามารดาของเด็กนักเรียน
อันดับที่ 1, 2, 3 มีดังนี้

จำนวนบุตร 4 คน มีมากเป็นอันดับ 1 คือร้อยละ 21.33
จำนวนบุตร 3 คน มีมากเป็นอันดับ 2 คือร้อยละ 20.00
จำนวนบุตร 5 คน มีมากเป็นอันดับ 3 คือร้อยละ 12.00

ถ้าจะพิจารณาเฉพาะในแต่ละกลุ่มแล้วพบว่า จำนวนบุตรของครอบครัวที่
 ส่งเด็กเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์ปัจจุบันว่าเป็นเด็กมีปัญหา มีบุตร 4 คนมากที่สุด
 ร้อยละ 18.00 ครอบครัวเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 26.00
 และที่ไม่มีปัญหามีร้อยละ 20.00

อันเป็นที่น่าสังเกตว่าครอบครัวที่มีบุตรระหว่าง 8-12 คน มีจำนวน
 น้อยมากที่ถูกบิดา-มารดาส่งเขาไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ
 ในจำนวนบุตรเหล่านี้ หลายคนโตเติบโตมีการงานกำลั้ว สามารถหาเงินมาช่วย
 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และเลี้ยงเอง ๆ ได้ ครอบครัวจึงไม่ต้องส่งเด็กเขา
 อยู่ในสถานสงเคราะห์ ครอบครัวที่มีบุตรมาก ๆ ถ้าความสัมพันธ์ในครอบครัวอบอุ่น
 ลูก ๆ เขาใจถึงความต้องการของพ่อแม่ และพ่อแม่ให้การปกครองแบบประชาธิปไตย
 ทำให้ลูก ๆ มีความสุข แม่จะต้องช่วยพ่อแม่ในการทำมาหาเลี้ยงครอบครัวก็พอใจ ทั้งนี้
 เนื่องจากความรัก ความเข้าใจอันดีต่อกันภายในครอบครัว

ตารางที่ 13 ที่อยู่อาศัย

สภาพ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์					
	สงเคราะห์		มีปัญหา	ไม่มีปัญหา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเช่า	17	34	22	44	28	56	67	44.67
บ้านตนเอง	14	28	21	42	14	28	49	32.67
อาศัยผู้อื่นอยู่	19	38	7	14	8	16	34	22.67
อื่น ๆ ระบุ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

ตารางที่ 15 เพศของเด็ก

เพศ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	25	50	25	50	25	50	75	50.00
หญิง	25	50	25	50	25	50	75	50.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 15 พบว่าเพศของเด็กที่เป่ากลมตัวอย่างมีดังนี้
 เพศชาย มีร้อยละ 50.00 ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับเพศหญิง คือร้อยละ 50.00 เนื่องจากสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีมีเฉพาะเด็กหญิง และสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ดมีแต่เด็กชาย ผู้วิจัยจึงเลือกกลมตัวอย่างมาแห่งละเท่า ๆ กัน ทั้งในและนอกสถานสงเคราะห์ เพศของเด็กนี้จะมีผลต่อการพิจารณาในแง่พฤติกรรมแสดงออกก่อนและหลังการได้รับการฝึกอบรม แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้วิจัยเรื่องนี้โดยตรง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การศึกษาของเด็ก

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์		รวม			
	สงเคราะห์		มีปัญหา	ไม่มีปัญหา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ประถมปีที่ 4	24	48	25	50	25	50	74	49.33
ประถมปีที่ 6	26	52	25	50	25	50	76	50.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 16 การศึกษาของเด็กพบว่า ประถมปีที่ 6 มีมากที่สุด ร้อยละ 50.57 รองลงมาคือประถมปีที่ 4 มีร้อยละ 49.33 ถ้าจะพิจารณารวมเฉพาะกลุ่มแล้วจะเห็นว่าเด็กในสถานสงเคราะห์ในคลุ้มตัวอย่างที่โตมา อยู่ในประถมปีที่ 6 ร้อยละ 52.00 ซึ่งมากกว่าเด็กมีปัญหาอยู่นอกสถานสงเคราะห์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 50.00 ส่วนเด็กในสถานสงเคราะห์ที่อยุ่ประถมปีที่ 4 มีเพียงร้อยละ 48.00 ขณะที่เด็กมีปัญหาอยู่นอกสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 50.00 เท่า ๆ กับเด็กไม่มีปัญหา โดยทั่วไปแล้วอายุของเด็กจะมีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่เรียนมาก เพราะทางโรงเรียนจะวางระเบียบเกณฑ์อายุที่จะรับเด็กเข้าเรียนไว้ สำหรับเด็กในสถานสงเคราะห์ พบว่ามีจำนวนน้อย ที่เป็นเด็กโต แต่ยังคงเรียนอยู่แค่ชั้นประถมปีที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กมีสติปัญญาต่ำ และเป็นเด็กที่บิดามารดาไม่มีการศึกษาเลย ไม่สามารถจะฝึกสอนบุตรหรือสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กโตเขาเรียนแต่เขาช่วย หรือเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกที่บิดาหรือมารดาไม่ให้ความสนใจในคุณภาพการศึกษาเขาเรียนของบุตรอย่างเต็มที่

ตารางที่ 17 ระยะเวลาที่เด็กอยู่อาศัยในสถานสงเคราะห์

จำนวนปี	ในสถานสงเคราะห์	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	2	4
1 ปี	9	18
2 ปี	18	36
3 ปี	7	14
4 ปี	5	10
5 ปี	7	14
6 ปี	-	-
7 ปี	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 17 พบว่า ในกลุ่มเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ทั้งที่ขาดปากเกร็ดและบางราชนิวิน ไตเขามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ที่มีจำนวนปีที่มาสนใจอันดับที่ 1, 2, 3 ดังนี้

อยู่สถานสงเคราะห์ 2 ปีแล้ว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.00 อันดับรองลงมาคืออยู่มา 1 ปีแล้ว มีร้อยละ 18.00 อันดับถัดมาคือเด็กที่อยู่มา 3 และ 5 ปี มี 14% เท่า ๆ กัน เด็กที่อยู่สถานสงเคราะห์มานานถึง 7 ปี มีเพียงร้อยละ 4.00 ซึ่งเด็กเหล่านี้ถูกบิดามารดา/ผู้ปกครองส่งเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์ตั้งแต่เด็ก จากการที่ไต่เขาโรงเรียนและถูกฝึกอบรมให้มีระเบียบวินัยของโรงเรียน มีเพื่อน มีการศึกษา เด็กเหล่านี้แม้จะจัดอยู่ในประเภทมีปัญหา แต่ปรากฏว่ากลับเป็นเด็กเรียบร้อยและมีระเบียบวินัย มีความแจ่มใสร่าเริง ทั้งนี้ครูและนักสังคมสงเคราะห์ พอบาน แมบบาน ไบสถานสงเคราะห์ที่สนใจเด็ก จะมีส่วนช่วยในการฝึกอบรมเด็กให้เป็นพลเมืองดีของชาติบ้านเมืองอย่างมาก

ตารางที่ 18 บุคคลที่นำเด็กส่งสถานสงเคราะห์

ผู้นำส่ง	ในสถานสงเคราะห์	
	จำนวน	ร้อยละ
บิดา/มารดา	20	40
ญาติ	9	18
ผู้ปกครอง (บุคคลอื่นนอกจากบิดามารดา)	1	2
ตำรวจ	20	40
รวม	50	100

จากตารางที่ 18 บุคคลที่นำเด็กส่งสถานสงเคราะห์ อันดับที่ 1, 2, 3 ที่น่าสนใจ มีดังนี้

บิดามารดาเป็นผู้นำส่งสถานสงเคราะห์เอง มีอัตราร้อยละเท่า ๆ กันกับที่ตำรวจนำส่ง คือร้อยละ 40.00 รองลงมาคือญาติเป็นผู้นำส่ง มีร้อยละ 18.00 ผู้ปกครองอื่นซึ่งไม่ใช่บิดามารดามีร้อยละ 2.00

จากสถิติจะเห็นได้ว่า เด็กจำนวนถึงร้อยละ 40.00 ที่บิดามารดาเป็นผู้นำส่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดา/มารดาของเด็กเกิดปัญหาแตกแยกกัน หรือทอดทิ้งบุตรไว้กับผู้อื่น หรือบิดามารดาถึงแก่กรรม จึงเป็นหน้าที่ของญาติต้องช่วยเหลือ ญาติก็ไม่สามารถอุปการะได้ จึงต้องนำส่งสถานสงเคราะห์ ในรายที่ตำรวจเป็นคนนำส่งนั้น มีสาเหตุจากการที่เด็กหนีออกจากบ้าน เรรอน ซ่อขี้กข โมยู เกเร โม่เซื่อส่งมใหญ่ กำพร้าบิดาหรือมารดา ถ้าหรัับเด็กช่าวเขาเผาแวงและเขานน ได้มีโอกาสเขารับการส่งเคราะห้เพื่อวาจะไดไปช่วยพัฒนาหมู่บ้านของตมโม่เจริญถาวหนา เด็กเหล่านี้เขาอยู่

ตารางที่ 19 สาเหตุที่เด็กถูกนำส่งสถานสงเคราะห์

สาเหตุ	ในสถานสงเคราะห์	
	จำนวน	ร้อยละ
ประพัตินไม้ดี หนีเที่ยว เกเร	9	18
ครอบครัวยากจน ชอบลักขโมย ไม่เชื่อฟังพ่อแม่	19	38
หนีออกจากบ้าน เรรอน หลงทาง	8	16
เพื่อศึกษา	6	12
กำพร้าบิดามารดา	1	2
ครอบครัวแตกแยก	2	4
ไมตอบ	5	10
รวม	50	100

จากตารางที่ 19 สาเหตุที่เด็กถูกนำส่งสถานสงเคราะห์ที่ปรากฏในใจฉบับที่ 1, 2, 3 มีดังนี้

ครอบครัวยากจน ชอบลักขโมย ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ มีมากที่สุดร้อยละ 38.00 อันดับที่ 2 ได้แก่การที่เด็กประพัตินไม้ดี หนีเที่ยว เกเร มีร้อยละ 18.00 อันดับที่ 3 ได้แก่การที่เด็กหนีออกจากบ้านเอง เรรอน หลงทาง มีร้อยละ 16.00 การที่เด็กในกลุ่มตัวอย่างจากสถานสงเคราะห์ให้เหตุผลว่าตนถูกส่งเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ เนื่องจากครอบครัวยากจน ชอบลักขโมย ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ จะเห็นได้ว่าความยากจนของครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ผู้ปกครองไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกและสนองความต้องการของบุตรได้ หรือปล่อยให้บุตรอดอยาก หรือผู้ปกครองไม่กระทำตัวอย่างที่ดีให้เด็กปฏิบัติตาม เมื่อเด็กไม่รักเราในตัวบิดามารดา จึงกลายเป็นเด็กมีปัญหา ชอบลักขโมย และไม่เชื่อฟังบิดามารดา

ตารางที่ 20 สถานภาพของครอบครัวของเด็กที่อยู่ในและนอกสถานสงเคราะห์

สถานภาพครอบครัว	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์		รวม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดามีชีวิต อยู่ร่วมกัน	17	34	30	60	39	78	86	57.33
บิดามารดาแยกกัน หรือหย่าร้าง	17	34	3	16	6	12	31	20.67
บิดาถึงแก่กรรม	9	18	7	14	3	6	19	12.67
มารดาถึงแก่กรรม	4	8	1	2	-	-	5	3.33
บิดามีภรรยาใหม่	-	-	-	-	-	-	-	-
มารดามีสามีใหม่	1	2	3	6	2	4	6	4.00
บิดา-มารดาหาย สาบสูญ	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ, ไม่ตอบ	2	4	1	2	-	-	3	2.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 20 สถานภาพของครอบครัว พบว่าอันดับที่ 1, 2, 3 ของ
เด็กทั้งหมดมีดังนี้

บิดามารดามีชีวิตอยู่ร่วมกัน มากที่สุด ร้อยละ 57.33 บิดามารดาแยก
กันอยู่หรือหย่าร้าง ร้อยละ 20.67 และบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้ว ร้อยละ 12.67

ถ้าจะพิจารณาเฉพาะในแต่ละกลุ่มแล้ว พบว่าเด็กในสถานสงเคราะห์ที่
บิดามารดามีชีวิตอยู่รวมกันเพียงร้อยละ 34.00 อีกร้อยละ 62.00 เป็นเด็กที่บิดา
มารดาไม่มีชีวิตอยู่รวมกัน ทั้งนี้ จอห์น เอ็ม กิลเลต และเจมส์ เอ็ม โรธาท¹

(John M. Gillette and James M. Reinhardt) ได้เขียนไว้ว่า สาเหตุในการ
หย่าร้างปัจจุบันคือ สังคมประชาธิปไตยให้เสรีภาพแก่คนมาก ทำให้สมาชิกในครอบครัว
ไม่ยอมพึ่งพาอาศัยใคร จึงทำให้ครอบครัวแตกแยก ไม่ลงรอยกัน นอกจากนี้การขัดกัน
ระหว่างสังคมเก่าและใหม่ ตลอดจนความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ทำให้ครอบครัวขาด
เสถียรภาพ และการที่มารดามีงานทำ ไม่ต้องพึ่งพาสามีในทางเศรษฐกิจ และไม่คอย
เชื้อหังสามี การหย่าร้างจึงเกิดขึ้นได้ง่าย

สำหรับเด็กนอกสถานสงเคราะห์ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานภาพระหว่าง
เด็กมีปัญหา กับเด็กไม่มีปัญหา จะเห็นว่าอัตราร้อยละของเด็กไม่มีปัญหาที่มีบิดามารดา
อยู่รวมกัน สูงถึงร้อยละ 78.00 และเด็กที่มีปัญหา มีเพียงร้อยละ 60.00

ข้อที่น่าสังเกตคือจากอัตราร้อยละของเด็กที่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์
พบว่าเด็กที่มีบิดามารดามีชีวิตอยู่รวมกันถึงร้อยละ 60.00 และมีเพียงร้อยละ 16.00 ที่
บิดามารดาแยกกันอยู่ การที่เด็กมีบิดามารดาอยู่รวมกัน แต่เด็กเป็นเด็กมีปัญหานั้น
อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว หรือวิธีการฝึกอบรมซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹John M. Gillette and James M. Reinhardt. Problem of Changing
Social Order. (New York : American Book, 1937), p.68.

ตารางที่ 21 อาชีพของบิดา

อาชีพ	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	9	18	2	4	2	4	13	8.67
ครู	-	-	-	-	-	-	-	-
ตำรวจ, ทหาร	1	2	2	4	-	-	3	2.00
ค้าขาย	8	16	11	22	9	18	28	18.67
ช่างฝีมือ ทาสี เย็บผ้า	1	2	1	2	3	6	5	3.33
ขับรถ	2	4	6	12	4	8	12	8.00
ข้าราชการ (รัฐวิสาหกิจ)	-	-	5	10	5	10	10	6.67
กรรมกรก่อสร้าง	5	10	3	6	2	4	10	6.67
ยาม, ภารโรง	3	6	-	-	-	-	3	2.00
ลูกจ้าง	12	24	9	18	23	46	44	29.33
ไม่ตอบ	9	18	11	22	2	3	22	14.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 21 อาชีพของบิดาที่น่าสนใจ อันดับที่ 1, 2, 3 มีดังนี้
อาชีพลูกจ้างมีมากที่สุด ร้อยละ 29.33 อันดับที่ 2 ก็อาชีพค้าขาย
มีร้อยละ 18.67 อันดับ 3 คืออาชีพเกษตรกร มีร้อยละ 8.67

ถ้าจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มแล้ว เกี่ยวกับเรื่องอาชีพของบิดานี้ บิดาเด็ก
มีปัญหา มีอาชีพลูกจ้างมากที่สุด ร้อยละ 24.00 และร้อยละ 18.00 ที่เด็กไม่ตอบ
ส่วนอาชีพค้าขายมีร้อยละ 16.00 สำหรับเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์

บิดามีอาชีพค้าขายสูงถึงร้อยละ 22.00 เป็นลูกจ้างเพียงร้อยละ 18.00 และไม่ตอบ ร้อยละ 22.00

จะเห็นว่า ถ้าบิดามารดามีการศึกษาต่ำ ทำให้ไม่สามารถยกฐานะของตน ได้ จึงต้องรับงานที่มีรายได้น้อย เพราะตนเองขาดความรู้ บางทีก็ประสบปัญหาว่างงาน ทำให้ครอบครัวขาดรายได้ ทำให้ยากจนลง และบางครั้งหัวหน้าครอบครัวต้องทอดทิ้ง ครอบครัวไปทำงานอื่น ข้างที่ก็ไม่กลับมามากมาย จึงทำให้ครอบครัวต้องได้รับความยาก ลำบาก และอาจมีผลให้เด็กกลายเป็นคนมีปัญญา

ตารางที่ 22. อาชีพของมารดา

อาชีพ	ในสถาน		นอกสถานตั้งเคาระห์				รวม	
	สงเคาระห์		มีปัญห		ไม่มีปัญห			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	6	12	1	2	2	4	9	6.00
แม่บ้าน	4	8	10	20	15	30	29	19.33
ค้าขาย	20	40	19	38	13	36	57	38.00
ช่างฝีมือ, เย็บผ้า	3	6	3	6	1	2	7	4.67
ซักรีดเสื้อผ้า	-	-	-	-	2	4	2	1.33
กรรมกร	4	8	-	-	-	-	4	2.67
ลูกจ้าง(รับจ้างทั่วไป)	7	14	10	20	9	18	26	17.33
อื่น ๆ, ไม่ตอบ	6	12	7	14	3	6	16	10.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 40 ปรากฏว่าอาชีพของมารดาที่น่าสนใจอันดับที่ 1,2 และ 3 มีดังนี้

ค้าขายพบมากที่สุด ร้อยละ 38.00 รองลงมาคือมารดาทำหน้าที่เป็น แม่บ้าน มีร้อยละ 19.33 และอันดับที่ 3 คือมารดาที่มีอาชีพรับจ้าง มีร้อยละ 17.33

อาชีพของมารดา โดยเฉพาะในกรณีที่หัวหน้าครอบครัวไม่สามารถจะเลี้ยงดูครอบครัวได้ มารดาจึงต้องเป็นผู้ออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวแทนเด็ก ๆ ถูกปล่อยให้อยู่กับตนเองตามลำพัง ถูกทอดทิ้งปล่อยให้เลี้ยงดูร่างกายและจิตใจ ทำให้เด็กมีปัญหา

ตารางที่ 23 อาชีพของผู้ปกครองซึ่งไม่ใช่บิดามารดา

อาชีพ	ในสถาน		นอกสถานตั้งเคราะห์			รวม		
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เกษตรกร	1	33.33	-	-	-	-	1	11.11
ค้าขาย	1	33.33	3	50.00	-	-	4	44.44
ลูกจ้าง	1	33.33	1	16.67	-	-	2	22.22
ว่างงาน	-	-	2	33.33	-	-	2	22.22
รวม	3	100	6	100	-	-	9	100

จากตารางที่ 23 อาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งไม่ใช่บิดามารดา พบว่าผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์ มีอาชีพค้าขายมากที่สุด ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือว่างงาน ร้อยละ 33.33 และอันดับที่ 3 คือเป็นลูกจ้าง ร้อยละ 16.67 ส่วนเด็กที่มีปัญหาแต่อยู่ในสถานสงเคราะห์ มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร ค้าขาย และเป็นลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่า ๆ กันหมด ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขายนี้อาจมีฐานะดี สามารถที่จะให้การอุปการะเด็กได้ แต่ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็ก หรือใช้งานเด็กมากเกินไป จึงอาจทำให้เด็กกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาได้

ตารางที่ 24 การศึกษาเชิงบิดา

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	11	22	6	12	3	6	20	13.33
ประถมศึกษาปีที่ 4	23	46	24	48	23	46	70	46.67
ประถมศึกษาปีที่ 7	5	10	2	4	6	12	13	8.67
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2	4	6	12	5	10	13	8.67
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	2	-	-	-	-	1	0.67
(หรือเทียบเท่า)								
วิชาชีพชั้นสูง	1	2	-	-	-	-	1	0.67
มหาวิทยาลัย	1	2	1	2	2	4	4	2.67
อื่น ๆ ระบุ, ไม่ทราบ	6	12	11	22	11	22	28	18.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 24 พบว่าการศึกษารองบิดาตามที่ได้เกิดต่อมามีที่น่าสนใจ
อันดับที่ 1, 2, 3 ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ รองบิดาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีมากที่สุด ร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ไม่
ทราบว่ามีบุตรหรือมีการศึกษาหรือไม่ ร้อยละ 18.67 และอันดับที่สาม คือผู้ปกครอง
ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 13.33

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มเด็กมีปัญหาด้วยกันแล้ว พบว่าเด็กที่มีปัญหาที่อยู่ใน
นอกสถานสงเคราะห์มีบิดาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 48.00 ซึ่งมากกว่าบิดา
ของเด็กที่มีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ซึ่งมีร้อยละ 46.00 และผู้ปกครองที่จบจาก
มหาวิทยาลัยทั้งในและนอกสถานสงเคราะห์ที่มีปัญหา มีร้อยละ 2.00 เท่า ๆ กัน

บิดาที่มีการศึกษาต่ำ อาจเป็นพวกที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน (School drop out) เพื่อไปทำงานหาเลี้ยงชีพ ยิ่งพอมีครอบครัว รายได้ยิ่งไม่พอใช้ และทำให้มีผลไปถึง การอบรมเลี้ยงดูบุตรด้วย

ตารางที่ 25 การศึกษาของมารดา

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	10	20	7	14	8	16	25	16.67
ประถมศึกษาปีที่ 4	24	48	28	56	20	40	72	48.00
ประถมศึกษาปีที่ 7	4	8	2	4	4	8	10	6.67
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	2	2	4	4	8	7	4.67
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3	6	-	-	1	2	4	2.67
วิชาชีพชั้นสูง	2	4	-	-	-	-	2	1.33
มหาวิทยาลัย	-	-	-	-	1	2	1	0.67
อื่น ๆ, ไม่ทราบ	6	12	11	22	12	24	29	19.93
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 25 พบว่ามารดาที่มีการศึกษาอันดับที่ 1, 2, 3 ดังนี้คือ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 48.00 รองลงมาคือได้ทดลองว่าไม่ทราบว่ามารดาที่มีการศึกษาหรือไม่ ร้อยละ 19.00 อันดับ 3 คือมารดาไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 16.67

ถ้าจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มแล้ว จะเห็นว่าเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถาน
 ส่งเคราะห์ มีมารดาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงร้อยละ 56.00 มากกว่าเด็กมีปัญหาที่
 อยู่ในสถานส่งเคราะห์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 48.00 และมารดาเด็กมีปัญหาในสถาน
 ส่งเคราะห์ไม่ได้เรียนหนังสือร้อยละ 20.00 ต่างกับเด็กมีปัญหาวนออกสถานส่งเคราะห์
 มีร้อยละ 14.00 ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ การที่มารดามีการศึกษาต่ำหรือไม่ได้เรียนหนังสือ
 เลย จะทำให้มีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจในเรื่องที่จะปฏิบัติ
 ใจเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจลูกวิธี

ศูนย์วิทยพัชกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 การศึกษาของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	10	20	14	28	2	4	26	17.33
ประถมปีที่ 4	29	58	24	48	34	68	87	58.00
ประถมปีที่ 7	4	8	4	8	4	8	12	8.00
มัธยมศึกษาปีที่ 3	5	10	7	14	3	6	15	10.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	2	1	2	2	4	4	2.67
วิชาชีพชั้นสูง	-	-	-	-	1	2	1	0.67
มหาวิทยาลัย	-	-	-	-	2	4	2	1.33
อื่น ๆ ระบุ(ไม่ทราบ)	1	2	-	-	2	4	3	2.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 26 การศึกษาของบิดามารดา/ผู้ปกครอง อันดับที่ 1, 2, 3 ที่น่าสนใจมีดังนี้

จบประถมปีที่ 4 มีมากที่สุด ร้อยละ 58.00 รองลงมาคือไม่ได้เรียนหนังสือ มีร้อยละ 17.33 อันดับ 3 คือประถมปีที่ 7 มีร้อยละ 8.00

เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาของบิดา-มารดา/ผู้ปกครองเด็กรุ่น ผู้ช่วย คำสตราจารย์อานนท์ อาภาภิรม¹ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้เขียนเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรว่า "เด็กดีอยู่ที่การอบรมสั่งสอน" และได้อธิบายว่า การเลี้ยงดูบุตรในครอบครัวที่ยากจน ผู้ปกครองที่มการศึกษาต่ำ มักปล่อยปละละเลยบุตร เพราะพ่อแม่ต่างหากินตัว เป็นเกลียว จึงไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่บุตรมากนัก

¹ อานนท์ อาภาภิรม. "การอบรมเลี้ยงดูบุตร" มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย (พระนคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ, 2515), หน้า 116-167.

ตารางที่ 27 อุปนิสัยของบิดา

อุปนิสัย	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
			มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้มงวด	23	46	35	70	25	50	83	55.33
ไม่เข้มงวด	26	52	15	30	25	50	66	44.00
ไม่ตอบ	1	2	-	-	-	-	1	0.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

ตารางที่ 27 แสดงถึงอุปนิสัยของบิดา โดยเด็กในสถานสงเคราะห์ให้ความเห็นว่าบิดาไม่เข้มงวด ร้อยละ 52.00 เข้มงวด ร้อยละ 46.00 ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กนอกสถานสงเคราะห์ว่าบิดาเข้มงวดร้อยละ 70.00 ไม่เข้มงวดร้อยละ 30.00 เกี่ยวกับเรื่องอุปนิสัยของบิดานี้ โรเบิร์ต คอนเบอร์ก¹ กล่าวว่า การประหลาด ปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรมีอิทธิพลในการหล่อหลอมให้บุตร เป็นผู้มีบุคลิกภาพอย่างไรอย่างหนึ่ง เมื่อเติบโตขึ้น ครอบครัวจะทำหน้าที่ดีอย่างไรขึ้นอยู่กับบรรยากาศของการเลี้ยงดูบุตรที่แต่ละครอบครัวสร้างขึ้น ฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าความเข้มงวดหรือไม่เข้มงวดขึ้นอยู่กับสถานะการณ์ที่บิดาจะนำมาใช้ว่า เหมาะสมหรือไม่

¹ Robert-M. Gomberg, Diagnosis and Process in Family Counseling

(New York: Mc Graw-Hill Book Co., 1951), p 22.

ตารางที่ 28 ข้อมูลเกี่ยวกับอุปนิสัยของมารดา

อุปนิสัย	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้มงวด	18	36	27	54	23	46	68	45.33
ไม่เข้มงวด	32	64	22	44	27	54	81	54.00
ไม่ตอบ	-	-	1	2	-	-	1	0.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	1.00

จากตารางที่ 28 นิสัยของมารดา เด็กในสถานสงเคราะห์เห็นว่า มารดาไม่เข้มงวด ร้อยละ 64.00 รองลงมาคือ เข้มงวด มีเพียงร้อยละ 36.00

เด็กนอกสถานสงเคราะห์ ที่มีปัญหา เห็นว่ามารดาเข้มงวด ร้อยละ 54.00 ไม่เข้มงวดร้อยละ 44.00 ส่วนเด็กไม่มีปัญหา เห็นว่ามารดาเข้มงวดมากที่สุด ร้อยละ 54.00 ไม่เข้มงวดร้อยละ 46.00

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มแล้ว พบว่ามารดาเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ พวกที่ไม่เข้มงวดมีมากกว่า มารดาเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ และมารดาเด็กมีปัญหากลั้มใช้วิธีเข้มงวดกับเด็กมากกว่ามารดาเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ การเข้มงวดหรือไม่เข้มงวดกับเด็กนั้นส่วนมากคือการอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักสิ่งที่ดีและไม่ควรกระทำเกี่ยวกับเรื่องการใช้ระเบียบวินัยในการปกครองเด็ก เจอซิด¹

(Jersild) ได้อธิบายว่า การใช้ระเบียบวินัยในการปกครองเด็กไม่ได้หมายความว่า จะจำกัดสิทธิ์เสรีของเด็ก แต่เป็นการให้อิสระภาพแก่เด็กอย่างเต็มที่โดยมีกรอบให้เด็ก ได้รู้ถึงสิ่งที่ดีและไม่ควรประพฤติ และบิดามารดาต้องเป็นผู้มีทั้งการผ่อนผันและ

¹Jersild, *Child Psychology*, Ibid., p. 575

การ เข้มงวดกวัดขันเป็นคู่คล้ายกันไปมิให้เอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง และการใช้ระเบียบวินัยจะต้องใช้ให้เสมอภาคกัน ไม่ใช่เฉพาะคนหนึ่ง และยกเว้นให้กับอีกคนหนึ่ง การใช้ระเบียบวินัย เป็นการกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่เด็กโดยรู้เท่าไม่ถึงการ

ตารางที่ 29 อุปนิสัยของผู้ปกครองเด็กที่ไม่ใช่พ่อแม่ของเด็กในเด็ก 3 กลุ่ม จำนวน 150 คน เป็นเด็กที่มีผู้ปกครองเดิมดังนี้

อุปนิสัยของ ผู้ปกครอง	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์			รวม		
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เข้มงวด	3	37.50	11	64.71	4	44.44	18	52.94
ไม่เข้มงวด	5	62.50	6	35.29	5	55.55	16	47.06
รวม	8	100	17	100	9	100	34	100

จากตารางที่ 29 อุปนิสัยของผู้ปกครองเด็กที่ไม่ใช่พ่อแม่ของเด็ก เด็กที่มีปัญหานอกสถานสงเคราะห์ ตอบว่ามีนิสัยเข้มงวดร้อยละ 64.71 ซึ่งมากกว่าเด็กที่มีปัญหาแต่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 37.50 ที่เข้มงวด สำหรับเด็กไม่มีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์มีร้อยละ 44.44 ที่เข้มงวด เด็กมีปัญหาคืออยู่นอกสถานสงเคราะห์มีผู้ปกครองที่ไม่เข้มงวดร้อยละ 35.29 ต่างกันกับเด็กมีปัญหาคืออยู่ในสถานสงเคราะห์ซึ่งมีถึงร้อยละ 62.50 และเด็กไม่มีปัญหาคืออยู่นอกสถานสงเคราะห์มีเพียงร้อยละ 55.55 เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ปกครองเด็กมีปัญหาคืออยู่นอกสถานสงเคราะห์ใช้วิธีฝึกอบรมเด็กแบบเข้มงวดมากกว่าผู้ปกครองเด็กที่ถูกส่งเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 37.50 เท่านั้น

เกี่ยวกับเรื่องการฝึกอบรมเด็กนี้ คำสั่งตราจารย์วารุณี บิณฑสันต์¹ กล่าววว่า "เด็กจะเลียนแบบผู้ปกครองทั้งอุปนิสัยใจคอของผู้ปกครองก็จะถ่ายทอดให้เด็กทางการปฏิบัติของผู้ปกครองได้เช่น ความเมตตากรุณา ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้ถ้ามีอยู่ในตัวผู้ปกครองและได้ทำให้เด็กเห็นแล้ว เด็กจะเลียนแบบ" ฉะนั้นผู้ปกครองเด็กควรระวังที่จะเลือกใช้วิธีชมขมวดหรือไม ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ศูนย์วิทยพัทพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹วารุณี บิณฑสันต์ ค.จ., จิตวิทยาครอบครัวและสวัสดิภาพของเด็ก.
(กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517), หน้า 84.

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติพี่น้อง

ตารางที่ 30 พี่น้องรวมบิดา - มารดาเดียวกัน

จำนวนพี่น้อง	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์	รอยละ	มีปัญหา	รอยละ	ไม่มีปัญหา	รอยละ	จำนวน	รอยละ
0	-	-	-	-	-	-	-	-
1	3	6	2	4	1	2	6	4.00
2	8	16	3	6	4	3	15	10.00
3	-	-	9	18	16	32	25	16.67
4	11	22	12	24	9	18	42	21.33
5	8	16	6	12	5	10	19	12.67
6	5	10	3	6	8	16	16	10.67
7	7	14	3	6	4	8	14	9.33
8	1	2	6	12	1	2	8	5.33
ไม่เข้าข่าย								
ไม่ตอบ	7	14	6	12	2	4	15	10.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 30 พี่น้องรวมบิดา-มารดาเดียวกัน มีจำนวนพี่น้องของเด็กอันดับที่ 1, 2 และ 3 ดังนี้

พี่น้อง 4 คน พบมากที่สุด ร้อยละ 21.33 อันดับ 2 เด็กมีพี่น้อง 3 คน พบร้อยละ 16.67 อันดับ 3 ได้แก่ เด็กมีพี่น้องรวมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน มีร้อยละ 12.67 ถ้าจะพิจารณาเฉพาะเด็กมีปัญหาจะพบว่า เด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ที่มีเพียงร้อยละ 22.00 เด็กมีปัญหาที่มีพี่น้องระหว่าง 5-8 คน มีจำนวนถึง 21 คน ซึ่งต่างกันเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ทั้งหมดพี่น้องระหว่าง 5-8 คนเพียง 18 คน

เท่านั้น การที่มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเป็นจำนวนมาก ด้วยความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และครอบครัวพี่น้องร่วมบิดามารดาจึงต้องย้ายไปอยู่ในที่ต่าง ๆ กัน บางคนก็ต้องเช่าสถานสงเคราะห์ บางคนต้องไปอยู่กับญาติ บางคนก็ต้องหาหนีจากบ้านไป เนื่องจากบิดา-มารดา มีรายได้ไม่พอที่จะให้ความสุขกับเด็กได้

ตารางที่ 31 พี่น้องต่างบิดา-มารดา

จำนวน	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	-	-	-	-	-	-	-	-
1	4	40	2	25	1	20	7	30.43
2	4	40	2	25	1	20	7	30.43
3	2	20	2	25	1	20	5	21.74
4	-	-	1	12.50	2	40	3	13.04
5	-	-	1	12.50	-	-	1	4.48
6	-	-	-	-	-	-	-	-
7	-	-	-	-	-	-	-	-
8	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100	8	100	5	100	23	100

ตารางที่ 31 พี่น้องต่างบิดา-มารดา พบว่าในจำนวนเด็ก 150 คน มีอยู่ 127 คน หรือร้อยละ 84.67 ที่ไม่มีพี่น้องต่างบิดามารดา จำนวนที่เหลือปรากฏว่าอันดับ 1 ได้แก่เด็กที่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน 1 คน และจำนวน 2 คน เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 30.43 รองลงมาคือที่มีพี่น้องต่างมารดา 3 คน หรือ ร้อยละ 21.74 อันดับ 3 คือ เด็กที่มีพี่น้องต่างบิดามารดา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 ถ้าพิจารณาเฉพาะเด็กที่มีปัญหาพบว่าเด็กในสถานสงเคราะห์มีพี่น้องต่างมารดา 3 คน คิดเป็น

ร้อยละ 20.00 น้อยกว่า เด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ อย่างไรก็ตามในจำนวนเด็กที่มีปัญหาค่วมกันแล้ว เด็กในสถานสงเคราะห์หมีพี่น้องต่างมารดา ตั้งแต่ 1-3 คน มีถึง 10 คน แต่เด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์หมีพี่น้อง 6 คน และมีพี่น้อง 1-5 คน เพียง 8 คน ส่วนเด็กไม่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์หมีพี่น้องต่างมารดาระหว่าง 1-4 คน เพียง 5 คนเท่านั้น การที่เด็กมีพี่น้องต่างมารดานี้ สืบเนื่องมาจากการที่ครอบครัวเดิมเกิดการหย่าร้าง แยกแยกกันและเด็กจะรู้สึกไม่มั่นคงแข็งแรง ในจิตใจของเด็กถ้าปรับตัวให้เข้ากับพี่น้องต่างมารดาไม่ได้ เด็กจะได้รับความสะเทือนใจอย่างแรงตลอดเวลาพอโตขึ้นเขาก็มีสถานที่ไม่เป็นระเบียบ เช่น ขาดเรียน คมจัด เป็นต้น การที่เขาเห็นตัวอย่าง พ่อแม่หย่าร้าง เด็กอาจนำไปเป็นแบบอย่างติดตัวไป เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่ ก็อาจนำไปปฏิบัติเมื่อเขามีครอบครัว ปฏิกริยาของเด็กจะแสดงออกมา เมื่อเกิดมีพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ตลอดจนน้องสาว น้องชายต่างบิดา มารดา เด็กอาจแสดงความไม่พอใจ รู้สึกว่าไม่ใช่ใครรักตัวจริง เด็กอาจปรับตัวไม่ได้ และความรู้สึกเช่นนี้จะคงอยู่ตลอดไป ตราบเท่าที่เขารู้สึกว่าถูกทอดทิ้งให้อยู่เดียวดาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 การศึกษาจนเข้าโรงเรียน

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน								
หนังสือ	4	8	21	42	24	48	49	32.67
ป.1	5	10	11	22	7	14	23	15.33
ป.2	15	30	11	22	3	6	29	19.33
ป.3	6	12	3	6	7	14	16	10.67
ป.4	16	32	3	6	5	10	24	16.00
ป.5	3	6	1	2	2	4	6	4.00
ป.6	1	2	-	-	-	-	2	10.67
ไม่ตอบ	-	-	-	-	2	4	2	1.33
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

ตารางที่ 32 การศึกษาจนเข้าโรงเรียนนี้ พบว่าอันดับ 1, 2 และ 3 มีดังนี้
 ไม่ได้เรียนหนังสือมากอนมีมากที่สุด ร้อยละ 32.67 รองลงมาคือเรียน ป.2 มี
 อยูร้อยละ 19.33 และ อันดับ 3 คือเรียนอยู่ชั้น ป.4 มีร้อยละ 16.00 เด็กมีปัญหา
 ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ส่วนใหญ่มิพื้นฐานการเรียนก่อนหน้าเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์
 ในระดับประถม 4 มากที่สุดร้อยละ 32.00 เด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์
 ก่อนเขาอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันเรียนอยู่ชั้น ป.4 มีเพียง 6 คน สำหรับเด็กใน
 สถานสงเคราะห์ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมากอนมีเพียงร้อยละ 3.00 นั้น อาจเป็นเพราะ
 การใช้เวลาว่างของเด็กในระยะก่อนส่งเขาอยู่ในสถานสงเคราะห์ ส่วนมากเป็นไป
 ในทางที่ไม่สมควร เช่น เที่ยวเตร่ ลักขโมย เด็กบางคนที่อยู่ในวัยเรียนก็ต้องมีการ
 เลี้ยงพวกน้อง ๆ จากภูมิลำ และสิ่งแวดล้อมดังกล่าว เป็นผลให้พื้นฐานการศึกษา

ของเด็กก่อนถูกส่งเข้าสถานสงเคราะห์อยู่ในระดับต่ำ การเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์
 ในระยะแรก ๆ อาจจะช่วยเพิ่มระดับความสามารถทางการศึกษาของเด็กได้ไม่มาก
 นัก นอกจากเด็กนั้นจะมีสติปัญญาดีเป็นพิเศษ เมื่อเด็กได้มาอยู่ในที่ยังมีที่อยู่ที่พัก
 สบายกว่าที่บ้าน และมีการควบคุมดูแลจากครูและพอบาน แมบาน ความสามารถในการ
 การศึกษาเล่าเรียนจะเด่นชัด สำหรับเด็กที่มีปัญหาที่เริ่มเข้าเรียนในโรงเรียนปัจจุบัน
 มาตั้งแต่เด็ก ๆ คือยังไม่เคยเรียนที่ไหนมาก่อนเลย โอกาสที่จะได้รับความรู้ และการ
 อบรมให้อยู่ในระยะเบียบวินัย และให้มีความประพฤติดีนั้นมีมาตั้งแต่การศึกษาขั้นต้น ซึ่ง
 เด็กจะได้รับจากบรรดาครูในแต่ละชั้นปีที่ตนได้เรียนผ่านไปนั้นมีมาก ถ้าเด็กไม่เกเรหรือ
 มีปัญหา แต่จากการสำรวจข้อมูล พบว่าเด็กในกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาซึ่งอยู่นอกสถาน
 สงเคราะห์ มีจำนวนถึงร้อยละ 42.00 ที่เริ่มรับการอบรมจากสถานที่ที่ตนเรียนอยู่
 ปัจจุบันแต่เพียงแห่งเดียว ในกรณีนี้การที่ได้รับการอบรมจากทางโรงเรียนตั้งแต่ตน
 จนถึงปัจจุบัน (ประถมปีที่ 4 และ ประถมปีที่ 6) แสดงว่าการมีปัญหาของเด็กเหล่านั้น
 น่าจะมีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูทางบ้าน และปัญหาจากครอบครัว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 เริ่มเข้าศึกษาโรงเรียนปัจจุบันในชั้น

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมปีที่ 1	6	12	37	74	28	56	71	47.33
ประถมปีที่ 2	4	8	5	10	5	10	14	9.33
ประถมปีที่ 3	14	28	2	4	3	6	19	12.67
ประถมปีที่ 4	14	28	4	8	9	18	27	18.00
ประถมปีที่ 5	9	18	1	2	3	6	13	8.67
ประถมปีที่ 6	3	6	1	2	2	4	6	4.00
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 33 การเริ่มเข้าศึกษาโรงเรียนปัจจุบัน อันดับ 1, 2 และ 3 ที่น่าสนใจคือ เริ่มเข้าเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 มีมากที่สุด ร้อยละ 47.33 อันดับ 2 คือเริ่มเข้าเรียนตอนชั้นชั้น ป.4 ร้อยละ 18.00 และ อันดับ 3 คือ เริ่มเข้าเรียนตั้งแต่ชั้น ป.3 มีร้อยละ 12.67 ถ้าจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหาแล้ว พบว่าเด็กในสถานสงเคราะห์ เริ่มเข้าเรียนในสถานสงเคราะห์ ที่มากที่สุดคือประถม 3, 4 ซึ่งมีร้อยละ 28.00 เท่า ๆ กัน และอันดับรองลงคือประถมปีที่ 5 มีร้อยละ 18.00 เด็กมีปัญหาซึ่งอยู่นอกสถานสงเคราะห์ตั้งแต่ประถมปีที่ 1 มีมากที่สุด ร้อยละ 74.00 รองลงมาคือประถมปีที่ 2 มีร้อยละ 10.00 และประถมปีที่ 4 มีร้อยละ 8.00 ส่วนกลุ่มเด็กไม่มีปัญหาพบว่า ส่วนใหญ่แล้วได้มาเข้าเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 ถึงร้อยละ 56.00 รองลงมาคือประถม 4 ร้อยละ 18.00 และชั้นประถมปีที่ 2 ร้อยละ 10.00 เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ที่มีโอกาสได้เข้าเรียนตั้งแต่ประถมปีที่ 1 จนถึงปัจจุบันเด็กเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 หรือไม่กี่ประถมปีที่ 6 นั้น ยังเป็นเด็กที่มีปัญหา ซึ่งเป็นข้อยืนยันว่าการมีปัญหาของเด็กน่าจะต้องพิจารณาทั้งในด้านสถิติปัญหา

ความประพฤตินิสัย ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวด้วย
ตารางที่ 34 กำลังศึกษาอยู่ชั้นใด

การศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมปีที่ 4	24	48	25	50	25	50	74	49.33
ประถมปีที่ 5	-	-	-	-	-	-	-	-
ประถมปีที่ 6	26	52	25	50	25	50	76	50.67
ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 34 ปีการศึกษา 2523 ศึกษาอยู่ชั้นใด พบว่าเด็กเรียนชั้น
 ป.6 มีร้อยละ 50.67 รองลงมาคือประถมปีที่ 4 ร้อยละ 49.33 ถ้าพิจารณา
 เฉพาะกลุ่มแล้วจะพบว่า เด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถม
 ปีที่ 6 มีร้อยละ 52.00 ประถมปีที่ 4 มีเพียงร้อยละ 48.00 ส่วนเด็กมีปัญหา
 ที่อยู่ชั้นประถมปีที่ 4 และปีที่ 6 มีร้อยละ 50.00 เท่า ๆ กัน และเด็กที่ไม่มีปัญหา
 ซึ่งอยู่นอกสถานสงเคราะห์ ก็มีอัตราร้อยละ 50.00 เท่า ๆ กัน ทั้งประถมปีที่ 4
 และประถมปีที่ 6 การที่เด็กในสถานสงเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างนี้ ประถมปีที่ 4
 น้อยกว่าประถมปีที่ 6 นั้น เนื่องจากหาเด็กที่มีผู้ปกครองที่จะตอบคำถามไม่ได้
 จึงต้องเพิ่มจำนวนในกลุ่มเด็กที่อยู่ชั้นประถมปีที่ 6 เพื่อให้ครบจำนวนเด็กที่ต้อง
 การ ทั้งนี้ผู้วิจัยถือว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้รับการศึกษาอบรมในปีที่ผู้วิจัยได้ศึกษา
 หาข้อมูลเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 35 ผลการศึกษาในปีที่ผ่านมา

ผลการศึกษา	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50%	-	-	1	2	-	-	1	0.67
50-60%	9	18	11	22	16	32	36	24.00
61-70%	10	20	16	32	15	30	41	27.33
71-80%	18	36	13	26	15	30	46	30.67
81-90%	12	24	3	6	4	8	19	12.67
มากกว่า 90%	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	1	2	6	12	-	-	7	4.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

จากตารางที่ 35 ผลการศึกษาปีที่ผ่านมา อันดับที่ 1, 2 และ 3 ที่น่าสนใจ มีดังนี้

ผลการสอบคะแนนอยู่ระหว่าง 71-80% มีมากที่สุด ร้อยละ 30.67 รองลงมาคือ 61-70% มีร้อยละ 27.33 อันดับ 3 คือคะแนนอยู่ระหว่าง 50-60% มีร้อยละ 24.00 ถ้าจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มแล้วจะเห็นได้ว่า เด็กมีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์สอบได้คะแนน 81-90% มีอยู่ร้อยละ 24.00 ในขณะที่เด็กมีปัญหาอยู่นอกสถานสงเคราะห์ ที่มีคะแนนระดับเดียวกันนี้ มีเพียงร้อยละ 6.00 เท่านั้น ส่วนอันดับคะแนน 71-80% ในสถานสงเคราะห์ มีร้อยละ 36.00 และนอกสถานสงเคราะห์กลุ่มเด็กที่มีปัญหามีเพียงร้อยละ 26.00 เท่านั้น คะแนนระหว่าง 50-60% เด็กในสถานสงเคราะห์มีอยู่ร้อยละ 18.00 ขณะที่เด็กมีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์ มีอยู่ถึงร้อยละ 22.00 สำหรับคะแนนน้อยกว่า 50% นั้นในสถานสงเคราะห์ไม่มีเลย แต่เด็กมีปัญหา มีอยู่ร้อยละ 2.00 ส่วนเด็กไม่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์นั้นมี

คะแนน 50-60% ร้อยละ 32.00 คะแนน 61-70% ร้อยละ 30.00 คะแนน
71-80% มีร้อยละ 30.00% และคะแนน 81-90% ร้อยละ 8.00

การที่เด็กในสถานสงเคราะห์ไม่มีใครเลยที่ได้คะแนนต่ำกว่า 50% นี้
อาจเป็นเพราะเด็กได้รับการเอาใจใส่เข้มงวดกวดขัน ทางด้านการเรียน
จากครู และพ่อพาน, แม่บ้านเป็นอย่างดี และเด็กก็มีความมานะพยายาม
ที่จะเล่าเรียนและโดยที่เด็กไม่ต้องมีธุระยุ่งกับงานบ้าน หรือมีภาระที่จะต้องช่วย
บิดา-มารดาทำงานหาเลี้ยงชีพ ฉะนั้นการได้เข้าศึกษาในสถานสงเคราะห์
จึงเป็นโอกาสอันดีสำหรับเด็กเหล่านี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 จำนวนครั้งที่สอบตก

จำนวนครั้งที่ สอบตก	ในสถาน		นอกสถานสงเคราะห์				รวม	
	สงเคราะห์		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1	10	83.33	17	80.95	6	66.67	33	78.57
2	2	16.67	3	14.28	2	22.22	7	16.67
3	-	-	1	4.76	1	11.11	2	4.76
4	-	-	-	-	-	-	-	-
	12	100	21	100	9	100	43	100

ตารางที่ 36 จำนวนครั้งที่เคยสอบตก วันดับ 1, 2 และ 3 มีดังนี้ เคยสอบตก 1 ครั้งมาแล้ว มีมากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 78.57 สอบตก 2 ครั้ง มีร้อยละ 16.67 อันดับสุดท้ายคือ สอบตกมาแล้ว 3 ครั้ง มีจำนวนร้อยละ 4.76

ถ้าพิจารณาเฉพาะกลุ่มมีปัญหาด้วยกันแล้วพบว่า มีเด็กในสถานสงเคราะห์เคยสอบตกมาแล้ว 1 ครั้งมากที่สุด ร้อยละ 83.33 ซึ่งมากกว่า เด็กมีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์เคยสอบตก 1 ครั้งมีร้อยละ 80.95 เด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์เคยสอบตก 2 ครั้งมีอัตราร้อยละ 16.67 ส่วนนอกสถานสงเคราะห์มีเพียงร้อยละ 14.28 เท่านั้น สำหรับเด็กไม่มีปัญหาที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ ปรากฏว่าสอบตก 1 ครั้ง ร้อยละ 66.67 ตกสองครั้งร้อยละ 22.22 และตก 3 ครั้ง มีร้อยละ 11.11 โดยที่เด็กในและนอกสถานสงเคราะห์ เคยสอบตกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1-3 ครั้งนั้น เนื่องจากเด็ก เป็นเด็กที่มีปัญหาอยู่แล้ว จึงไม่น่าสงสัยเลยว่าทำไมจึงมีผลการเรียนเป็นเช่นนั้น ในเมื่อพื้นฐานทางด้านสงเคราะห์ของตนไม่ดีมาก่อน

ตารางที่ 37 สาเหตุที่สอบตก

สาเหตุที่ สอบตก	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์					
	จำนวน	ร้อยละ	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ป่วย	-	-	5	19.23	2	33.33	7	16.67
หนีเรียน	1	10.00	3	11.54	1	16.66	5	11.90
คบเพื่อนไม่ดี	1	10.00	2	7.70	-	-	3	14.28
ไม่เคยท่อง								
หนังสือ	-	-	5	19.23	1	16.66	6	14.28
เรียนไม่ รู้เรื่อง	5	50.00	6	23.08	2	33.33	13	30.95
เล่นกีฬา								
มากไป	3	30.00	5	19.23	-	-	8	19.05
รวม	10	100	26	100	6	100	42	100

จากตารางที่ 37 สาเหตุที่สอบตก พบว่าในจำนวนเด็กทั้งหมด 150 คน มีอยู่ 43 คนที่สอบตก โดยมีสาเหตุที่น่าสนใจ ดังนี้

เรียนไม่รู้เรื่องมีมากเป็นอันดับหนึ่งร้อยละ 30.95 เล่นกีฬามากเกินไป มีมากเป็นอันดับที่สอง ร้อยละ 19.05 และป่วยร้อยละ 16.67

ถ้าพิจารณาเฉพาะเด็กมีปัญหาแล้วพบว่า เด็กมีปัญหาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ สอบตก เพราะเรียนไม่รู้เรื่องมากที่สุด ร้อยละ 50.00 เล่นกีฬามากไปร้อยละ 30.00 หนีเรียนและคบเพื่อนไม่ดี มีร้อยละ 10.00 เท่า ๆ กัน ส่วนเด็กมีปัญหา ที่อยู่นอกสถานสงเคราะห์ สอบตกเพราะเรียนไม่รู้เรื่องร้อยละ 23.08 รองลงมาคือ เล่นกีฬามากไป ไม่เคยท่องหนังสือเลย และป่วยมีอัตราร้อยละ 19.23 เท่า ๆ กันหมด อันดับสามคือ หนีเรียนมีอัตราร้อยละ 11.54 เด็กในสถาน

ส่งเคราะห์นั้น การสอบตกมักจะมีในระยะแรกที่เข้าไปอยู่ แต่หลังจากที่ได้รับการ
 เข้มงวด กวดขันจากครูแล้ว เด็กจะไม่มีโอกาสสอบตก เพราะหนีเรียนไม่ได้ดูหนังสือ
 เพราะมีพ่อบาน, แม่บาน คอยดูแลอยู่

ตารางที่ 30 การใช้เวลาวางก่อนเขายู่สถานสงเคราะห์ของเด็กชายบ้าน
 ปากเกร็ดและเด็กหญิงบ้านราชวิถี

ลักษณะการใช้เวลาวาง	จำนวน	ร้อยละ
ดูหนังสือ	9	18
เที่ยวเตร่เรร่อน	7	14
ช่วยบิดามารดาผู้ปกครองทำงาน	24	48
เป็นลูกจ้าง	1	2
วิ่งเล่น	4	8
ลักขโมยของ	-	-
ขาย เก็บของขาย	3	6
ไม่ตอบ	2	4
รวม	50	100

ตารางที่ 30 การใช้เวลาวางก่อนเขายู่สถานสงเคราะห์ของเด็กชายบ้าน
 ปากเกร็ด และเด็กหญิงบ้านราชวิถี อันดับ 1, 2 และ 3 ที่น่าสนใจมีดังนี้

เด็กช่วยบิดามารดาผู้ปกครองทำงานมากที่สุด ร้อยละ 48.00 รองลงมา
 คือดูหนังสือ ร้อยละ 18.00 อันดับที่ 3 ได้แก่เที่ยวเตร่เรร่อน มีร้อยละ 14.00
 การที่เด็กใช้เวลาวางไปในทางไม่สมควรนั้นเป็นผลให้เด็กมีการศึกษาอยู่ในระดับ
 ต่ำ และมีบางที่เด็กเหล่านี้หลบหนีออกมาจากสถานสงเคราะห์อีก ภายหลังจากที่ถูกส่ง
 เขายู่ในสถานสงเคราะห์แล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะเด็กเหล่านี้กลายเป็นเด็กแก่น
 ซึ่งยากแก่การแก้ไขอบรมเสียแล้ว และเด็กเองก็ไม่มีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียน
 เพราะเกียจคร้านในการเรียนด้วย

ตารางที่ 39 การใช้เวลาว่างขณะอยู่ในสถานสงเคราะห์

ลักษณะการใช้เวลาว่าง	จำนวน ร้อยละ	
ดูหนังสือ	16	32
วิ่งเล่น	7	14
ทำการฝีมือ	4	8
เช่นดนตรี	-	-
ทำสวน ปลูกต้นไม้	12	24
รดน้ำต้นไม้	2	4
อ่านหนังสืออ่านเล่น	8	16
ไม่ตอบ	1	2
รวม	50	100

ตารางที่ 39 การใช้เวลาว่างขณะอยู่ในสถานสงเคราะห์ของเด็กชายบ้านปากเกร็ด และเด็กหญิงบ้านราชวิถี มีอันดับ 1, 2 และ 3 ที่น่าสนใจดังนี้

เด็กตอบว่าดูหนังสือมากที่สุดร้อยละ 32.00 รองลงมาคือทำสวนปลูกต้นไม้ ร้อยละ 24.00 อันดับที่ 3คือ อ่านหนังสืออ่านเล่น มีร้อยละ 16.00 การกระตุ้นให้เด็กได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเด็ก เด็กจะเกิดความสนใจ และรักที่จะประกวดประชันกันระหว่างเพื่อน การปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ จะช่วยให้เด็กเพลิดเพลินและมีนิสัยอ่อนโยน เข้มแข็ง สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ดมีการส่งเสริมให้เด็กเล่นดนตรีเป็น และมีครูฝึกหัดให้ ซึ่งเด็กมีความสนใจในกิจกรรมนี้ สามารถนำวงดนตรีออกแสดงในงานต่าง ๆ ได้ในวันที่ไม่มีการเรียน นับว่าเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเด็กให้มีการแสดงออกที่ดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้ดี

ตารางที่ 40 ความรู้สึกของเด็กต่อสถานสงเคราะห์

ความรู้สึกของเด็กในสถานสงเคราะห์	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	44	88
ไม่ชอบ	3	6
ไม่ตอบ	3	6
รวม	50	100

จากตารางที่ 40 พบว่าความรู้สึกของเด็กที่ได้มาอยู่ในสถานสงเคราะห์ ส่วนใหญ่ชอบสถานสงเคราะห์ร้อยละ 88.00 ไม่ชอบมีเพียงร้อยละ 6.00 ไม่ตอบ ร้อยละ 6.00 เด็กส่วนใหญ่ที่ตอบว่าชอบสถานสงเคราะห์นั้นอาจเป็นเพราะเมื่อมาอยู่รวมกันกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันก็พอใจที่จะได้มีโอกาสกิน นอน เล่นอย่างสุขสบาย

ตารางที่ 41 เหตุที่เด็กชอบสถานสงเคราะห์

เหตุที่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ครูใจดี	7	15.91
มีเพื่อนมาก	25	56.82
ไกล ไปโรงเรียนสะดวก	8	18.18
มีผู้เลี้ยงแล้วสบายใจมาก	1	2.27
โรงเรียนมีชื่อเสียงดี	3	6.82
รวม	44	100

จากตารางที่ 41 เหตุผลของเด็กที่พอใจในการชอบโรงเรียน อันดับ 1, 2, 3 ที่น่าสนใจมีดังนี้ มีเพื่อนมาก ร้อยละ 56.82 รองลงมาคือไกล ไปโรงเรียนได้สะดวก มีร้อยละ 18.18 และอันดับ 3 คือครูใจดี มีร้อยละ 15.91 การที่เด็กชอบ เพราะมีเพื่อนมาก เพราะวัยรุ่นตอนแรกนี้ จะมีความสนใจและผูกพันกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และที่ชอบเพราะโรงเรียนไกลไปโรงเรียนสะดวกนั้น เนื่องจากว่าหอพักอยู่ภายในบริเวณโรงเรียนนั่นเอง

ตารางที่ 42 เหตุที่ไม่ชอบสถานสงเคราะห์

ความรูสึก เด็กในสถานสงเคราะห์	จำนวน	ร้อยละ
ครูดู เขมงวดเกินไป	3	100
ครูสอนไม่เข้าใจ	-	-
ไมคอยมรเพื่อน	-	-
ไกลไปโรงเรียนไม่สะดวก	-	-
เรียนแล้วสอบตกกันมาก	-	-
โรงเรียนมีชื่อเสียงไม่ดี	-	-
รวม	3	100

ตารางที่ 42 เหตุที่เด็กตอบว่าไม่ชอบโรงเรียนในสถานสงเคราะห์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะ ครูดู และ เขมงวดมากเกินไป มีมากที่สุด คือ ร้อยเปอร์เซ็นต์ การที่เด็กเคยได้รับอิสระมากก่อนที่จะถูกส่งเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ จะทำให้เด็กบางคนอดัดใจที่จะต้องมาอยู่ในระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนและครูผู้ดูแล และเด็กบางคนก็ไม่มีความเป็นระเบียบมาก่อนเลย เนื่องจากไม่เคยถูกอบรมมาจากผู้ปกครองทางบ้าน เช่น ด้านความสะอาด การแต่งกาย การกินอยู่ เมื่อครูพบว่าสั่งสอน จึงเห็นว่าครูดูและ เขมงวดเกินไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 แสดงถึงบุคคลที่เด็กไปพบเมื่อมีปัญหา

	ในสถาน สงเคราะห์		นอกสถานสงเคราะห์					
	มี ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มี ปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ใหญ่	7	14	7	14	7	14	21	14
ครูประจำชั้น	30	60	35	70	29	58	94	63
เพื่อน ๆ	9	18	5	10	7	14	21	14
ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่	-	-	-	-	-	-	-	-
ครูอื่น ๆ นอกจาก								
ครูประจำชั้น	4	12	2	4	7	14	13	5.20
อื่น ๆ ระบุ	-	-	1	2	-	-	1	.67
รวม	50	100	50	100	50	100	150	100

ตารางที่ 43 บุคคลที่เด็กไปพบเมื่อมีปัญหา จากจำนวนเด็กทั้งหมด ทั้งในและนอกสถานสงเคราะห์ จำนวน 150 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกันนี้ พบว่าเมื่อเด็กมีปัญหาขณะอยู่โรงเรียน บุคคลที่เด็กจะไปพบอันดับที่ 1, 2 และ 3 คือ

ครูประจำชั้นมีมากที่สุด ร้อยละ 63.00 อันดับ 2 คืออาจารย์ใหญ่และเพื่อน ๆ มีร้อยละ 14.00 เท่า ๆ กัน อันดับ 3 ได้แก่ครูอื่น ๆ นอกจากครูประจำชั้น มีร้อยละ 5.20

เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับกลุ่มเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์นั้น ผู้ที่เด็กจะไปพบเป็นอันดับ 1 คือ ครูประจำชั้น และอันดับ 2 คือ เพื่อน ๆ และอันดับ 3 คือ อาจารย์ใหญ่ ส่วนกลุ่มเด็กที่มีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์นั้น เมื่อมีเรื่องก็จะเข้าหาครูประจำชั้นมากที่สุด ถึงร้อยละ 70.00 รองลงมาคือหาอาจารย์ใหญ่ ส่วนพวกที่ไปหาเพื่อนนั้นมีเพียงร้อยละ 10.00 การที่เด็กพบครูประจำชั้นก่อนนั้นก็เป็นเรื่องธรรมดา เพราะเด็กได้เรียนรู้พอสมควรว่าใคร เป็นผู้มีสิทธิ์ มีอำนาจในการตัดสินปัญหา ถ้าครูประจำชั้นมีความยุติธรรม มีความเข้าใจเด็ก และมีสัมพันธ์ภาพอันดีกับเด็กแล้ว เด็กย่อมจะไว้วางใจที่จะได้รับการช่วยเหลือแนะนำจากครู

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานของการวิจัยตาม
วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการฝึกอบรมประจำกรกลุ่ม
ตัวอย่างต่าง ๆ

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความแตกต่างของกระบวนการฝึกอบรมในครอบครัว
ปกติระหว่างเด็กมีปัญหา กับ ไม่มีปัญหา

กระบวนการ ฝึกอบรม	เด็กมีปัญหา (N = 50)		เด็กไม่มีปัญหา (N = 50)		T
	\bar{X}_1	S_1^2	\bar{X}_2	S_2^2	
ด้านศีลธรรม	41.24	29.06	42.70	24.85	1.92
ด้านสังคม	41.32	13.90	42.48	21.53	1.91
ด้านสุขนิสัย	40.70	99.17	42.98	26.42	1.44
พัฒนาการด้าน- การศึกษา	39.10	37.91	40.40	33.72	1.49
พัฒนาการด้าน- ความเป็นอิสระ	39.78	12.23	40.90	31.81	1.19
พัฒนาการด้าน- สัมฤทธิ์ผล	40.68	33.94	41.86	18.99	1.43

$$t = 2.0105$$

$$.05, 50$$

1 จากตาราง 44 ผลของการวิเคราะห์พบว่าเด็กมีปัญหาและไม่มีปัญหา
ในครอบครัวปกติ ได้รับการฝึกอบรมไม่แตกต่างกันโดยการศึกษาเปรียบเทียบทาง
สถิติในทุก ๆ ด้านของกระบวนการฝึกอบรม

ทั้งนี้ เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาว่า น่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ จากสภาพแวดล้อม ภายนอกบ้าน เป็นต้นว่า การคบเพื่อน การเห็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่าง ๆ อันเป็นสิ่งที่ ชักนำหรือส่งเสริมให้เด็กนำมาปฏิบัติ ประพฤติตนไม่ถูกต้องไม่ควรจนเกิดเป็นปัญหา โดยผู้ปกครองทางบ้านหรือครูในโรงเรียนไม่ได้อุ้เห็นพฤติกรรมเหล่านั้น

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแตกต่างของกระบวนการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ ระหว่าง เด็กมีปัญหาและอยู่กับครอบครัวกับเด็กมีปัญหาที่อยู่กับครอบครัวมาก่อน แต่มาอยู่กับสถานสงเคราะห์ในตอนหลัง

กระบวนการ ฝึกอบรม	เด็กมีปัญหา-อยู่กับครอบครัว (N = 50)		เด็กมีปัญหา-อยู่สถานสงเคราะห์ (N = 50)		T
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
ด้านศีลธรรม	41.24	29.06	39.0	56.70	1.71
ด้านสังคม	41.32	16.90	37.16	67.24	2.58
ด้านสุขนิสัย	40.70	99.17	36.94	103.43	2.61
พัฒนาการด้าน- การศึกษา	39.10	37.91	34.74	103.02	2.59
พัฒนาการด้าน- ความเป็นอิสระ	39.78	12.23	34.16	129.05	3.34
พัฒนาการด้าน- สัมฤทธิ์ผล	40.63	33.94	35.46	127.24	2.99

$t = 2.0105$
 $.05, 50$

1 จากตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง เด็กมีปัญหา ซึ่งอยู่กับครอบครัวและ เด็กมีปัญหาซึ่ง เคยอยู่กับครอบครัวแต่มาอยู่กับสถานสงเคราะห์ ในตอนหลังพบว่าไม่มีความแตกต่างกันโดยทางสถิติในกระบวนการฝึกอบรมด้าน ศีลธรรม แต่มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ ด้านสังคม ด้านสุขนิสัย

พัฒนาการด้านการศึกษา พัฒนาการด้านความเป็นอิสระ และพัฒนาการด้าน
สัมฤทธิ์ผล

ทั้งนี้ความแตกต่างกันของกระบวนการฝึกอบรมน่าจะเป็นเนื่องจาก
การที่เด็กอยู่กับผู้ใหญ่ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ในสภาพแวดล้อมใหม่ คือสถาน
สงเคราะห์ ซึ่งเด็กจะต้องปรับตัวเองกับวิธีการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่สถาน
สงเคราะห์ อนึ่งความเปลี่ยนแปลงของกระบวนการฝึกอบรมด้านสังคม
สุขนิสัย การศึกษา ความเป็นอิสระและพัฒนาการด้านสัมฤทธิ์ผลนี้สังเกตเห็น
ได้ยากกว่าด้านศีลธรรม

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความแตกต่างของกระบวนการฝึกอบรมระหว่างเด็ก
ไม่มีปัญหาและอยู่กับครอบครัวกับกระบวนการฝึกอบรมที่เด็กมีปัญหาได้รับจากครอบครัว
ในระยะก่อนที่จะมาอยู่สถานสงเคราะห์

กระบวนการ ฝึกอบรม	เด็กไม่มีปัญหาและอยู่กับครอบครัว (N = 50)		เด็กมีปัญหาแล้วมาอยู่ กับสถานสงเคราะห์ (N = 50)		T
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
ด้านศีลธรรม	42.70	24.85	39.0	56.70	2.89
ด้านสังคม	42.48	21.53	37.16	87.24	3.60
ด้านสุขนิสัย	42.98	26.42	36.94	103.43	3.74
พัฒนาการด้าน- การศึกษา	40.40	33.72	34.74	103.02	3.42
พัฒนาการด้าน- ความเป็นอิสระ	40.90	31.81	34.16	129.05	3.75
พัฒนาการด้าน- สัมฤทธิ์ผล	41.86	18.99	35.46	127.24	2.19

$$t = 2.0105$$

$$.05, 50$$

จากตาราง 4.6 ผลการวิเคราะห์พบว่าเด็กไม่มีปัญหาซึ่งอยู่กับครอบครัว และเด็กมีปัญหาที่เคยอยู่กับครอบครัวมาก่อนแต่มาอยู่กับสถานสงเคราะห์ ในตอนหลัง มีความแตกต่างกันโดยทางสถิติ ในทุก ๆ ด้านของกระบวนการฝึกอบรม

ทั้งนี้ความแตกต่างกันของกระบวนการฝึกอบรมอาจจะมีผลมาจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือความเชื่อหรือความยึดมั่นในวิธีการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบวิธีการแก้ไขปัญหของบิดามารดาในครอบครัวเด็ก
มีปัญหากับวิธีการที่เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์ใช้

วิธีการแก้ไขปัญหา	บิดา - มารดาเด็กมีปัญหา			เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์			Z
	N.	\bar{X}_1	\hat{P}_1	N	\bar{X}_2	\hat{P}_2	
การลงโทษ	50	48	.96	10	10	1.0	-.649
การให้รางวัล	50	45	.90	10	10	1.0	-.064

¹ จากตารางที่ 47 เปรียบเทียบสัดส่วนวิธีการให้การอบรมเด็กมี
ปัญหาเมื่อเด็กปฏิบัติตนไม่สมควร หรือปฏิบัติตนดี ในสถานการณ์ต่าง ๆ ของบิดามารดา
บิดามารดาเด็กมีปัญหา กับวิธีการที่เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ใช้ ไม่แตกต่างกันโดย
ทางสถิติ

ทั้งนี้สรุปได้ว่า วิธีการแก้ไขปัญหามือเด็กปฏิบัติตนไม่ถูกไม่ควรใน
สถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้นว่า การก้าวร้าวรุนแรง การพูดจาหยาบคาย การหนีเที่ยว
ต่าง ๆ เหล่านี้ การฝึกอบรมโดยวิธีการลงโทษของบิดามารดาเด็กมีปัญหา ไม่แตก
ต่างไปจากวิธีการที่เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์ใช้ และในทำนองเดียวกัน
เมื่อเด็กปฏิบัติตนดีในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้นว่า เมื่อเรียนดี หรือสอนได้คะแนนดี
แสดงมารยาทดีในการรับประทานอาหาร การช่วยเหลือผู้อื่นฯ ต่าง ๆ เหล่านี้ การ
ฝึกอบรมโดยวิธีการให้รางวัลของบิดามารดาเด็กมีปัญหาไม่แตกต่างไปจากวิธีการ
ที่เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์ใช้

ตารางที่ 40 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหพันธ์ของคะแนนเกี่ยวกับอุปนิสัยความประพฤติ
 ด้านต่าง ๆ ในอดีตและปัจจุบันของ " เด็กมีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์ " ที่
 เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบ " เขมงวด " และ " ตามใจ "

อุปนิสัยและความพฤกษิต่างๆ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Rxy)	
	เคยเลี้ยงดูแบบเขมงวด N = 23	เคยเลี้ยงดูแบบตามใจ N = 27
ด้านศีลธรรม	.91 *	.89 *
ด้านสังคม	.94 *	.85 *
ด้านสุขนิสัย	.92 *	.85 *
พัฒนาการด้านการศึกษา	.93 *	.52 *
พัฒนาการด้านความอิสระ	.91 *	.91 *
พัฒนาการด้านสัมฤทธิ์ผล	.91 *	.87 *
อุปนิสัยและความประพฤติโดยสรุป	.92 *	.95 *

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน
 ความประพฤติในอดีตกับปัจจุบันของ " เด็กมีปัญหาและอยู่นอกสถานสงเคราะห์ "
 ทั้งกลุ่มที่เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบเขมงวดและตามใจ การฝึกอบรมมีค่าสหสัมพันธ์
 สูงทุกรายการ นั่นคือวิธีการฝึกอบรมจะเป็นผลต่อการพัฒนาการของเด็กต่อไป

ตารางที่ 49 ค่าสัมประสิทธิ์ของคะแนนเกี่ยวกับอุปนิสัยและความประพฤติต่าง ๆ ในอดีต และปัจจุบันของ " เด็กมีปัญหาและอยู่ในสถานสงเคราะห์ " ซึ่งเคยได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกับแบบตามใจ

อุปนิสัยและความประพฤติต่าง ๆ	ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์(R_{xy})	
	เคยเลี้ยงดูแบบเข้มงวด N = 23	เคยเลี้ยงดูแบบตามใจ N = 27
ด้านศีลธรรม	.67 *	.82*
ด้านสังคม	.02	.74 *
ด้านสุขนิสัย	.42 *	.45 *
พัฒนาการด้านการศึกษา	.56 *	.47 *
พัฒนาการด้านความเป็นอิสระ	.19	.44 *
พัฒนาการด้านสัมฤทธิ์ผล	.04	.43 *
อุปนิสัยและความประพฤติโดยสรุป	.32 *	.55 *

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

¹ จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ของคะแนนความประพฤติในอดีตกับปัจจุบันของ " เด็กมีปัญหาและอยู่ในสถานสงเคราะห์ " ที่เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมาก่อน พบว่าการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์บางรายการกล่าวคือ วิธีการฝึกอบรมด้านสังคม ด้านความเป็นอิสระ พัฒนาการด้านสัมฤทธิ์ผล มีค่าสหสัมพันธ์น้อยมาก แต่วิธีการฝึกอบรมด้านศีลธรรม ด้านสุขนิสัย และพัฒนาการด้านการศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง ซึ่งน่าจะเป็นผลต่อการพัฒนาการของเด็กต่อไป

สำหรับเด็กมีปัญหาก่อนที่เคยได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจมาก่อน พบว่ามีสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูงทุกรายการ นั่นคือวิธีการฝึกอบรมน่าจะเป็นผลต่อการพัฒนาการของเด็กต่อไป